

har, men var rettet imod de høie Raad om, at Medtagelsen af September gav altfor høie Priser. Jeg har altsaa derigjennem viist, at det ikke kunde forholde sig saaledes, men hvorledes det isvrigt stiller sig, skal jeg ikke kunne sige. Med Hensyn til, hvilke Maanedes der skulle tages med, har der, efter hvad jeg har seet, til forskjellige Tider været nogen Væksen tilstede; men, i mange Tider har det været Tilfældet, hvad enten det nu er skeet ad Lovgivningens Vej, eller Praxis har ført det, med sig, at den sidste halve Deel af September er bleven taget med, og jeg skal ophvise det ærede Medlem om at denne halve Maaned har gjældt ligesaa meget som en fuld Maaned, og at paa den anden Side ogsaa den halve Januar er bleven medtagen som en fuld Maaned, saa at det altsaa gaaer lige op. Forøvrigt vilde jeg have ønsket, at de to ærede Medlemmer havde taget Hensyn til den Hensigt, jeg har gjort om en anden Maade at forandre hele Forholdet paa. Jeg troer nemlig, at det er et næsten eensstemmigt Duffe hos Præstestanden her i Landet at blive aldeles fri for dette Hverv, ikke for Arbeidets Skyld, men fordi det paalægger dem en egentlig ikke præstelig Gjerning og mangen Gang stiller dem i et falsk Lys.

Finansministeren: Med Hensyn til det Spørgsmaal, der blev rettet til mig af den ærede næstsidste Taler (Nasmusen), skal jeg ophvise, at det maa beroe paa en Feiltagelse, naar han troer, at jeg tidligere har ytret, at man egentlig skulde tage hele Januar Maaned med, og at det skulde være begrundet paa en administrativ Foranstaltning, at man nu kun medtog den første Halvdeel af denne Maaned ved Capitelstædens Beregning. Hvad jeg ansøgte, foranledigedes derved, at man vilde have Capitelstæten ansat til den 2den April, medens man forlangte, at man skulde tage Marts Maaned med, og at dette ikke kunde gaae an, ytrede jeg, havde sin Grund i den samme Omstændighed, som nu foranledigede at man, for at kunne sætte Capitelstæten i Begyndelsen af Februar, var nødsaget til ved Beregningen blot at medtage den første Halvdeel af Januar. Det er jo ogsaa en Selvfølge, at, naar man skal grunde Capitelstæten for de forskjellige Stifter

paa de indsendte Ansættelser fra de forskjellige Dele af Stiftet, kun man ikke tage hele den foregaaende Maaned med, naar man ønsker Capitelstæten sat i Begyndelsen af den Maaned, som i Lovgivningen dertil er anordnet. Med Hensyn til, hvad den ærede sidste Taler ytrede, skal jeg tillade mig at bemærke, at, naar jeg ved Sagens foregaaende Behandling har erklæret mig enig med det oprindelige Forslag, hvad jeg ogsaa kan gjøre med Udvalgets Betænkning overhovedet, med Hensyn til, at der kunde være grundet Anledning til nu, da Herredsfogden ogsaa, idetmindste til en vis Grad, er bleven interesseret i Capitelstædens høiere Ansættelse, ikke længere at betragte ham som den rette Repræsentant for Tiendehyerne, da han paa en Maade, idetmindste til en vis Grad, er bleven Tiendehyde, og at man derfor ogsaa fra Regjeringens Standpunkt — hvor varsom man end i det Hele maatte være ved at røre ved en saa gammel, og i saa mange Forhold indgribende Indretning, som Capitelstæten er — maatte tiltræde den Anskuelse, at man nu maatte søge en anden Repræsentant for Tiendehyerne end Herredsfogden, der, som sagt, selv er bleven Tiendehyde — da har dette allerede tidligere været Regjeringens Tanke, som ingenlunde er forladt. Der kan imidlertid derfor aldeles ikke være Noget til Hindre for at gaae en anden Vej og navnlig den af den ærede sidste Taler antyde, naar man virkelig troer derved at kunne opnaae en ligeligere og billigere Ansættelse efter Begge de interesserede Parters Indberetninger om Priserne. Jeg erkjender, at derved ogsaa vilde være vundet den ikke ubetydelige Fordeel, at Præsten blev fritagen for en Priisberegning, med hvilken han i det Hele bør have saa lidt som muligt at bestille; det er nemlig et altfor verdsligt Anliggende at beskæftige ham med, og den Tanke — hvor uretsfærdig den ogsaa kan være i sin Anvendelse paa den enkelte Geistlige — bør allermindst fremstille sig for hans Sogneboere, at han med en vis Interesse beskæftiger sig dermed. Dette lod sig imidlertid ogsaa forebygge ad en heelt anden Vej. Naar man nemlig paa Grund af, at Herredsfogden ikke længere kan betragtes som Tiendehyde, idet han er bleven Tiendehyde, lod